

MET WIE ZIJN DE VERBONDEN GESLOTEN?

God heeft met Israël een verbond gesloten en als teken daarvan de besnijdenis gegeven als een eeuwige inzet; daar is niets voor in de plaats gekomen. De besnijdenis is een eeuwige inzet voor **Israël**. De volken die erbij komen, komen erbij door **geloof**.

Paulus zegt het in Rom. 3:30 "Die de besnedenen rechtvaardigen zal uit het geloof en de onbesnedenen door het geloof.

De kerken zijn vergeten of hebben het niet gezien, dat ze bij het gelovig deel van Israël zijn **ingelijfd** (zie Ef. 2:11-22). Dus niet elke keer spreken over kerk en Israël. In de Gemeente van Christus zijn we wel **onderscheiden** maar niet **gescheiden**!

Paulus besteedt er drie hele hoofdstukken van de Romeinenbrief (9-11) aan om de gelovigen uit de heidenen duidelijk te maken dat zij in de gemeente beslist niet de plaats van de Joden hebben ingenomen, maar dat zij slechts erbij zijn gekomen. Geen vervanging dus maar toevoeging!

De verkiezing van Israël (Rom. 9:1-29):

Zij zijn Israëlieten. Hunner is de aanneming tot zonen en de heerlijkheid en de verbonden want **óók** het **nieuwe verbond** is met **Israël** gesloten. En naar aanleiding van Rom. 9:6-8 worden wij ook geen geestelijke Joden o.i.d.

Rom. 9:24-26 er is wel sprake van **uitbreiding**, maar van een **vervanging** is hier geen sprake.

De heidenen krijgen door het geloof de **toegang** tot het heil en worden door God **toegevoegd** aan het gelovige deel van Israël. En zo worden beiden samen door Hem Ami (Mijn volk) genoemd!

Het behoud der heidenen en de dwaling van Israël (Rom. 9:30-10:3):

Lange tijd werd deze tekst door de kerk zo uitgelegd dat Paulus hier de aanneming der heidenen en de verwerping der Joden zou beschrijven (o.a. door M. Henry).

Paulus heeft het hier over het verharde deel van Israël. Het gaat dus eigenlijk over de dwaling **in** Israël en niet de dwaling **van** Israël! Het gaat over de Joden die hun behoud zoeken in het houden van de Tora. Het is dus **deze houding** die Paulus veroordeelt niet **het houden** van de Tora.

De gerechtigheid uit het geloof (Rom. 10:4-15):

"Want Christus is het einde der wet, tot gerechtigheid voor eenieder die gelooft." Is Christus het einde van de wet? Nee! Want er staat "einde" (Telos =Grieks): Betekenis van het bereiken van het voor opgestelde doel. Christus heeft het volbracht, voltooid! Hij heeft de straf van de zondaars op zich genomen en door gehoorzaamheid de wet tot het einde toe vervuld.

Vers 12: We lezen hier dat er geen onderscheid tussen Jood en Griek is. Maar wat wordt hier bedoeld met 'geen onderscheid'? Natuurlijk is er onderscheid, want een Jood en een Griek is toch niet dezelfde? Gal. 3:28: Hierbij is geen sprake van Jood en Griek enz. Gij allen zijt immers één in Christus. Dat is iets duidelijker. Natuurlijk zijn Joden en Grieken niet hetzelfde, net zoals mannen en vrouwen niet hetzelfde zijn. Maar er is tussen hen geen onderscheid wat de Zaligheid in Christus betreft. Joden en heidenen worden langs dezelfde weg behouden (Hand.15:11).

HOE ZIT HET?

De ongeloof van Israël (Rom. 10:16-21):

Ik vraag dan: God heeft Zijn volk toch niet verstoten? Volstrekt niet! Ik ben zelf immers een Israëliet uit de stam Benjamin. God heeft Zijn volk niet verstoten dat Hij tevoren gekend heeft (Rom.10:16-21 en 11:1).

Verbonden:

De Bijbel noemt Israël herhaaldelijk de “gemeente des Heeren”. Het is nooit Gods bedoeling geweest dat naast deze gemeente een tweede gemeente zou ontstaan die een eigen leven zou leiden. Men maakt een grote denkfout als men Israël ‘de gemeente van het oude verbond’ noemt. In tegenstelling tot ‘de christelijke kerk als gemeente van het nieuwe verbond’. Aan wie is het nieuwe verbond immers beloofd en door wie is het tot ons gekomen? Het antwoord op deze vraag geeft Jeremia 31:31 **beide verbonden** zijn met Israël gesloten. Zoals Paulus ook zegt: Van **hun** zijn de **verbonden** (in meervoud dus) (Rom.9:4).

Helaas zijn er onder beide verbonden ook altijd al Israëlieten geweest die zich niet aan de afspraken met God hebben gehouden. Maar onder beide verbonden waren en zijn er ook Israëlieten die wél trouw gebleven zijn aan de Eeuwige! En met hen ging Hij verder. Het ongeloofige deel van Gods volk bleef- en blijft wel voortbestaan onder de naam Israël, omdat God ook met hen een plan heeft zoals we straks zullen zien. Maar alleen het gelovige deel van Israël is en blijft de gemeente des Heeren.

Onder beide verbonden werden ook de heidenen uitgenodigd om de God van Israël aan te nemen als Heer en Verlosser en te delen in Zijn zegeningen! Dat gebeurde onder het oude verbond door **lichamelijke besnijdenis**. **Dat** was een voorwaarde, men moest dus Jood worden. Onder het nieuwe verbond is de voorwaarde dat men **besneden van hart** is. Men hoeft dus geen Jood te worden, maar men ontvangt wél de burgerrechten van Israël met behoud van de eigen identiteit.

Er is dus geen enkele reden om te veronderstellen dat God Zijn volk Israël, dat Hij heeft uitverkoren om Zijn gemeente te zijn, verworpen zou hebben wegens ongelof van slechts een déél van dat volk. Net zomin als dat Hij aan de gelovige heidenen de toegang tot Zijn gemeente zou ontzeggen, omdat een deel van de heidenen ongeloofig is! Nee, zonder Israël is de gemeente ontworteld. Paulus schrijft in de Romeinenbrief drie hoofdstukken om dit aan de gelovigen uit de heidenen duidelijk te maken. Helaas kwam zijn betoog blijkbaar niet overtuigend genoeg over gezien de geschiedenis van de afgelopen 2000 jaar en zijn we Jezus aan het annexeren ten koste van het Jodendom. Dit komt bijzonder duidelijk tot uitdrukking in de vervangingsleer, namelijk dat de kerk in plaats van Israël zou zijn gekomen.

De edele olijf:

Paulus heeft het in verband met de identiteit van de gemeente over ‘de edele olijfboom Israël’! Hij denkt allereerst aan het in Christus gelovende deel. Zij, de Messiasbelijdende Joden, zijn de eerstelingen die er voor zorg dragen dat de hele oogst geheiligd is. En de heidenen? Die zijn er volgens Paulus gewoon bij gekomen en niet in plaats van! Als er toekomst is, is het Israëls toekomst. Als er hoop is, is het Israëls hoop. De gelovigen uit de volken mogen daarin delen.

Uit de hele Romeinen brief blijkt overduidelijk dat Paulus niet is overgelopen tot de heidenen, maar hij bleef evenals alle Messiasbelijdende Joden van zijn tijd trouw aan zijn volk. Dat hij de “apostel der heidenen” werd, was eigenlijk een puur Joodse taak. Namelijk heidenen brengen tot het geloof in de God van Israël.

HOE ZIT HET?

Het is belangrijk te weten dat de gelovigen uit de volken alleen maar kunnen blijven bestaan als zij geënt zijn op de edele olijfboom Israël en de olie van **Zijn** wezen door ons allen stroomt!

De takken:

Paulus zegt in Rom. 11:18: “Beroem u niet tegen de takken. Indien gij u ertegen beroemt; niet gij draagt de wortel maar de wortel ú! Met andere woorden: Jullie zijn géén hoofd- maar **medebewoners**. Bedenk daarom dat gij, die vroeger heidenen **waart** naar het vlees en onbesneden genoemd werd door de zogenaamde besnijdenis, die het werk van mensen handen aan het vlees is, dat gij te dien tijde zonder Messias waart, uitgesloten van het **burgerrecht Israëls** en vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld” (Ef.2:11-12).

Met Gods plan voor de wereld neemt Israël een bijzondere plaats in. Want elke zegen die Hij de mensheid gaf, gaf Hij via Israël: Het Eerste testament en de tien geboden. Het verlossingswerk van Jezus en de uitstorting van de Heilige Geest vonden plaats in Jeruzalem. Het waren Joodse apostelen en evangelisten die hun leven gaven voor verspreiding van het Evangelie onder de heidenen...

Reeds vanaf het begin van de toetreding van niet-Joden tot de gemeente, hebben de gelovigen uit de volken de tijdelijke en gedeeltelijke verharding van de Israëlieten verkeerd begrepen en daaruit geconcludeerd dat God Zijn volk verstoten en door de kerk uit alle volken heeft vervangen. Met alle overtuiging en bewijskracht die hij maar kon aanvoeren, verzette Paulus zich hiertegen in hoofdstuk 11 van zijn brief aan de Romeinen.

Israël slechts ten dele verworpen (Rom. 11:1-10):

“Ik vraag dan: God heeft Zijn volk toch niet verstoten? Volstrekt niet! enz.

Alleen de uitverkoren Israëlieten, Gods **kinderen naar de Geest**, zij die tevoren door Hem gekend waren, verkregen rechtvaardiging. De anderen, de rest van Israël, de **kinderen naar het vlees**, werden tijdelijk verhard, om ook de heidenen in Gods heilsplan te kunnen betrekken!

Een **misverstand** is dat geheel Israël afgewezen werd: Geen sprake van! zegt Paulus, ik ben notabene zelf ook een Jood.

Velen van de Joden hebben Christus en daarmee de enige weg tot behoudenis afgewezen, maar niet allen: “dat zij verre” zegt Paulus. Anders zou hij zijn eigen aanspraak vernietigen en zichzelf verworpen zien.

Zeker Israël is gestruikeld, althans een deel van Israël, maar niet zo gestruikeld om te blijven liggen.

Paulus zegt: “absoluut niet” Israël zal weer opstaan!

De struikeling van Israël, het heil der heidenen (Rom. 11:11-24):

Door hun ongehoorzaamheid en tijdelijke afwijzing van Jezus is het heil tot de heidenen gekomen om de Joden tot jaloersheid te wekken.

Het is duidelijk: de olijfboom is Israël met wortel en takken. Door die wortel en die stam stroomt het levenssap van de omgang met God tot in de takken. De wilde takken (gelovigen uit de heidenen) die overgeplant zijn op de goede olijfboom, danken aan deze sappen hun leven. Als Israël er niet meer is, is de kerk ontworteld. Een kerk of gemeente die niet op Israël is geënt, is niet levensvatbaar en heeft Bijbels gezien geen bestaansrecht. Maar spreekt Paulus niet ook over de verwerping van Israël als volk, als gemeente? Nee! Hij heeft het alleen maar over ‘enkele takken die weggebroken zijn, opdat op deze vrijgekomen plekken wilde takken tussen hen in geënt konden worden’. Hij heeft het niet over het omhakken van de hele boom. (En ook niet in plaats van zoals sommige vertalingen weer geven.)

Wij mogen komen bij het gelovig deel van Israël dat haar eigen Verlosser wél kent en belijdt.

HOE ZIT HET?

Geënt:

Wij mogen sámen leven vanuit de saprijke wortel. Daar zit wel een voorwaarde aan vast: Wij moeten eerst volledig weggekapt worden van de wilde olijf waartoe wij van nature behoren. Deze wilde takken moeten eerst **afgesneden** worden uit de stam van herkomst. Anders zijn we alleen **verbonden** en **niet** echt **geënt**, omdat we nog vast zitten aan de oude stam; zoals het loslaten van heidense feestdagen en rituelen die vermengd worden met geestelijke dagen en gebruiken.

Onbekeerde Joden zijn takken van de goede olijfboom, zij zijn weggebroken wegens hun ongeloof. Zodra ze zich bekeren en Jezus als hun Messias aanvaarden, is het God die ook hen aanvaardt en op hun eigen onderstam terug ent. Wij moeten dus bescheiden zijn tegen over de Joden!

Joden hoeven slechts in hun oorspronkelijke olijfboom te blijven om vruchten voort te brengen. Terwijl de heidenen moeten worden overgeplant, want de wilde olijf is onvruchtbaar. Voor hen komt het pas tot leven en vrucht dragen als ze deel krijgen aan Israëls geestelijke goederen, Gods inzettingen.

De bekering der heidenen en het behoud van Israël (Rom. 11:25-36):

Een **deel** van Israël is verhard. Dat wil dus zeggen dat er ook een deel **niet** verhard is (vers 25).

Dus niet **dé** Joden hebben Hem afgewezen. En niet **dé** Joden zijn ongehoorzaam en wijzen het Nieuwe Testament af. Het niet-verharde deel zijn niet 'christenen' geworden. De 3000 mensen die zich op de pinksterdag bekeerden en gedoopt werden, waren Joden en géén christenen.

Het is volgens Paulus een geheimenis dat hij gaat uitleggen. Terwijl de Eeuwige de oogst van de heidenen binnenhaalt, verzamelt Hij tegelijkertijd de verstrooiden van Israël op de hele aarde en brengt hen terug naar het land dat Hij hun vaders onder ede beloofd heeft.

Het Israël dat gedeeltelijk verhard was, zal behouden worden. Maar let wel Paulus heeft het hier niet over degenen (Joden en niet-Joden) die **bewust** hebben gekozen voor Gods tegenstander (vers 26-27). Hier wordt gesproken over dat deel van Israël waarvan Paulus in vers 8 heeft gezegd dat 'God Zelf hun een geest van diepe slaap, ogen om niet te zien en oren om niet te horen' heeft gegeven. Van hún zal de tijdelijke bedekking weggenomen worden. *"Want de genadegaven en de roeping Gods zijn onberouwelijk"* (Rom.11:28-29). Wij plukken de wrange vruchten van 18 eeuwen christelijk antisemitisme en anti-judaïsme. De kerk is losgeraakt van wat Paulus noemt de *edele olijf*.

Als volk zijn zij nog steeds de uitverkorenen. Hier staat Gods reputatie op het spel!

De behoudenis van Israël:

In vers Rom. 11:26a wordt niet bedoeld dat Paulus Israël in de kerk liet opgaan. In het voorafgaande gedeelte van de olijfboomallegorie is de blijvende centrumfunctie van Israël benadrukt: Niet de kerk maar Israël is de edele olijfboom. Redding voor de Jood en óók de Griek loopt uitsluitend via Christus **Er is geen andere weg!** Hij Zelf heeft gezegd: *"Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij"* (Joh. 14:6).